

מסורת הש"ס

(א) לעיל נט. לקמן פד. נדרים
פא. נזיר לה: זמנים קטן:
צ"ק ח: נד: (ב) שנועות
ו. יט. (לעיל עו: ג) נדה
כא. (מכירות ו: כמדות מ.)
(ד) ע"י חוקמות כמדות כג.
ד"ה עד, (ה) כמירות כג.
נזיר מו: (ו) (לשלות רש"י
ופי"ד מ"ו נזיר נד.) (ז) רש"י,
(ח) ויקרא ו: ט) ושם ה),
(י) רש"י (כ) (ל"ל דמקן,

תורה אור השלם

1. זאת הבהמה אשר
תאכלו שור שה כשבים
ושה עוים: איל זרבי
ויומור ואקו וריש ותא
[זמר]: דבריו ד' ה'
2. דברו אל בני ישראל
לאמור זאת התורה אשר
האכלו מכל הבהמה אשר
על הארץ: יקרא י ב
3. והאכל מנבלתה יכבס
בגדיו וטמא עד הערב
והנשא את נבלתה יכבס
בגדיו וטמא עד הערב:
יקרא י ב

גליון הש"ס

תוס' היה חושב כי לא יי-
דועקו. בין גרים עם משנה
ל'.

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מי לא עסקין
וה' דמנע בית הסתרים. נ"ב
פי' ונפקא מינה לבי טבעות
כדפירש"י בעמוד שני כדף
זה בסופו:

מוסף רשמי

[illegible]

בהמה המקשה פרק רביעי חולין

במה עמא ככלל חיה עמא לכדרי גרסינ: אקרא אני חיה.
לגבי קרנ עולה ויורד או בנבל חיה עמא או בנבל במה
עמא (ויקרא ה) ודי היה לי בקריאת חיה וידע אני שהבמה ככלל
חיה במה למה נאמרה: נאמר כאן במה עמא ונאמר. במה

בהמה טמאה בכלל חיה טמאה בהמה
טהורה בכלל חיה טהורה ובלשון זה אמר
לי' חבל על בן עזאי שלא שימש את רבי
שישמעאל חיה בכלל בהמה מנלן דכתיב
וזאת הבהמה אשר תאכלו שור שה
שבים וגו' איל וצבי ויחמור וגו' הא כיצד
היה בכלל בהמה בהמה בכלל חיה מנלן
דכתיב זאת החיה אשר תאכלו מכל
הבהמה אשר על הארץ כל מפרסת פרסה
הא כיצד בהמה בכלל חיה ⁶ חיה טהורה
בכלל בהמה טהורה ⁷ לסימנים חיה טמאה
בכלל בהמה טמאה ⁸ להרבעה בהמה
טמאה בכלל חיה טמאה לכדרי ⁹ דתניא
רבי אומר אקרא אני חיה בהמה למה נאמרה
נאמרה כאן בהמה טמאה ונאמר להלן
בהמה טמאה מה להלן טומאת קדש אף כאן
טומאת קדש בהמה טהורה בכלל חיה
טהורה ליצירה ¹⁰ דתנן המפלת מין בהמה חיה
ועוף בין טמאין בין טהורין ¹¹ אם זכר תשב
לזכר אם נקבה תשב לנקבה אינו ידוע תשב
לזכר ולנקבה דברי רבי מאיר וחכמים
ואומרים יכל שאינו מצורת אדם אינו ולה
ילרבנן האי קרא למה לי כוליה לכדרי הוא
דאחא: **מתני'** ¹² האשה שמת ולדה בתוך
המעייה ופשמיה חיה את ידה ונעצה בו החיה
טמאה טומאת שבעה והאשה ¹³ טהורה עד
שיצא חולה: **גמ'** אמר רבה כשם שטומאה
בלועה אינה מטמאה ¹⁴ כך טהרה בלועה
אינה מיטמאה טומאה בלועה מנלן דכתיב
והואוכל מנבלתה יכבס בגדיו ¹⁵ מי לא
עסקינן דאכל סמוך לשקיעת החמה וקאמר
דחמנא טהור ודלמא שאני התם דלא חויא
לגרי תינחא לרבי יוחנן ¹⁶ דאמר אחת זו ואחת
זו עד לכלב שפיר אלא אלב לבר פרא דאמר
טומאה חמורה לגר וטומאה קלה עד לכלב
משום דלא חויא לגר הוא נהי דלא חויא
בפניו שלא בפניו מיהויא חויא ליה אשכחן
טומאה בלועה טהרה בלועה מנלן קל
וחומר ומה כלי חרס המוקף צמוד פתיל
שאינו מציל על טומאה שבתוכו מלטמא
דאמר מר ¹⁷ טומאה רצוצה בוקעת ועולה עד
לרקיע מציל על טהרה שבתוכו מלטמא
אדם

ה איננו מיעומה. כיון בלע טבעת טורה ונכנס
בכל סמוך לשקיעת החמה דעדין היא במעיו ולא נחמ
לעין לעומה. והא ליכא למימר דעעמיה משום (א) דמ
בנשחא דלמחרין ביולא דופן (וזה דף מב): דרשית
בשכחה נלמא (א) דלא חויא לגר. וכתיב (דברים יד) ו
ראיה למחרת לנא חויא קרויה בלל. דמחיה למחל
ו. כין למחא אדם ובין למחא אורכלים היא מנמחא
יס הוא דלחא אכל היכא דנרחית לגר בשעת מיהא (א)
ההר לה בערב שמש: שפיר. מחית למחין דעעמח
נלה בל זמן שריאה לה לא למחל אכל אכל מחש
מחא: עד לכלל. דלא גרעא ממגע בלה שהוא רשון
ממחא אדם: שלא בפניו מיוחא חויא ליה. (א) בל
מקבלת מיוחא מנח: מה עלי חרם (המקור) למד
חין בליעמא הכלי מעכבת למנחא את הכלי וזה
עולה. וממחא בל המחילים עליה אפילו בנחל
מחל על טורה שבוטח ומעכבת מליטמא אכל המח

כִּי וְטַמְא הָאָדָם הַטְּבַעַת שְׂבַמְעִיז אִינוּ טַמָּא כִּדְבַעֲעִין לְמִיּוֹר לִקְמָן: מִי אֵלֶּס
מֵא שְׁנֵי הָחֵם דְּלֵא הוּיָא לִסְר. כְּלוּמָר לְשִׁיכָר אִינֵה מְטַמֵּא אָדָם וְלֵא מְטַעַם טַמָּא
לֵה שְׁאִינֵה רֵאוּיָה לִנְר אֵל חֲשׁוּבָה נִבְלָה: הֵינִיא לִרְי יִתְנֵן דְּאִסְר אַחַת בִּרְי. כִּי
מֵה מְטַמֵּא מִהֵמָּה מְאֻכֵּל אֵל נִבְלָה (הָאֵל) [דְּנִדְרָא] לְשִׁיכָר לִכְלֵל וְאֵל אִסְר
רֵעָה אִינֵה אֵל הוּא אֵבִיל אֵל אֵבִיל אֵל אֵבִיל אֵל אֵבִיל אֵל אֵבִיל אֵל אֵבִיל אֵל אֵבִיל אֵל אֵבִיל אֵל אֵבִיל
טַמָּא טְהוֹרֹת שְׁעֵל כְּבִיר אִסְרִינֵן טוּמְאָה בִּקְרַעַת וְעִילֵה מְצִיל לֵי שְׁהוֹרֹת מְשִׁיבֹת

וְהָיָה כְּבִלְלֵי וְכִדְמָתָם דְּהַחֲסִילִים בֵּין חֵין נְהִמָּה וְיִי'. (ב) לְבִאֲרִירָה אֵינִי מוֹכֵן דְּלִפְיִי

22.

[illegible]

שיטה מקובצת

6 מי לא עסקין ביה ברי
 עיי' תוס' מנחות דף סט
 ע"א: **7** וקרא למעושי היכא
 דהסריהו מחיים: **8** אם
 בלע חתיכה קטנה ולא לעסה
 והקיא: הוא למי שלא ידע
 שנבלעה: **9** היינו תחלת
 בית הבלעיה אבל בסופו:
10 מאי קרא דהאכל
 מנבלתה יכבס מגדי הוא האי
 קרא מנבלת בהמה מחיים:

דבינו גרשום

בהמה טהורה ככלל חיי
טהרה לסימנין. כלומר: זאת
טהרה סימנין גורמת, וזאת
היא אשר הטהרה על מסיפת
פרסה וזו הבהמה ככלל חיי
טהרה טהורה ככלל הבהמה
טהורה לרבעה. כלומר:
בהרבעה כתוב בהמה וזו
הבהמה חיי תמידיה בהרבעה
ותיביע כלום וזהו ככלל
בהמה: דהניא רבי אומר
קמיה: קמיה אמי חיי
למדות. וזהו
צריך למיטעה אי גובלת
אמרה ליחוס: גובלת
חיה טהרה ואני ודע
בהמה חיי: בהמה חיי
נאמרה ואמי כלל בהמה
טהרה כקריאה ונאמר חיי
בהמה טהרה כפי את החרץ
אם כהמשא ואכל
כשר בו שלשנים אכל
לח: מה חרץ
שמשא
טהרה הנחוש מדבר אכל
שמשא הטהרה הנחוש מדבר
דאי נגע בני גובלת
טהרה חיי גובלת חיי טהרה
נאמר בני קדשתי חיי קרוב:
טהרה טהרה ככלל חיי
טהרה לרבעה כלומר: אי
הוא תמידיה חיי מלת חיי
הוא תמידיה חיי מלת חיי

[illegible]

א. נראה ד"ל בלומר דלמיה פחיה היא דפחיה ואחריה דגם כהמה בכלל וכדחתך דהפחלת בין חין כהמה וכי'. ב. לכאורה אינו מובן דלמי גירסת רבינו והיא גירסת ההוס' דגרסינן אלא לרבנן חמי איבא למימר לא קאי הקישיא אלא